

Liturgický program

23.09. – 29.09.2019

Pondelok 23.09.	Počatie svätého, proroka, predchodcu a krstiteľa Jána.	17. ⁰⁰
	† Mária Zubková	
Utorok 24.09.	Svätá prvomučenica a a poštolom rovná Tekla.	
Streda 25.09.	Prepodobná matka Eufrozína.	16. ⁴⁰
	* Mirek	+ Moleben k bl. M. D. Trčkovi --- 17. ⁰⁰
Štvrtok 26.09.	Odchod do večnosti svätého apoštola a evanjelistu Jána Teológa.	17. ⁰⁰
	† Mária Peštová	
Zdržanlivosť od mäsa Piatok 27.09.	Svätý mučeník Kallistrat a jeho spoločníci.	17. ⁰⁰
	† Oľga Miklušová	
Sobota 28.09.	Náš prepodobný otec a vyznávač Charitón.	7. ⁰⁰
	† Imrich, Michal, Anna, Mária, Ladislav	
Nedeľa 29.09.	16. nedeľa po Pät'desiatnici. Náš prepodobný otec Kyriak Pustovník.	+ Kučín 8. ⁰⁰ ---
	* farské spoločenstvo <i>Zbierka: pre potreby farnosti</i>	+ Nižný Hrabovec 10. ⁰⁰

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
Pre vnútornú potrebu veriacych.
Príspevky a komentáre posielajte na:
nizny.hrabovec@grkatpo.sk
o. Miloš Baran: tel.číslo 0948 643 006
Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 8
ČÍSLO 3

TÝŽDENNÍK FARSKÉHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Dotyk dieťaťa

Keď sú deti malé, sú skutočnosti, ktoré im prekážajú. Napríklad taký dotyk niekoho cudzieho. Keď sa dotknete dieťaťa, ktoré vás nepozná, dieťa začne plakať alebo so sebou hádzať, aby sa dostalo z vašej zóny a nemohli ste sa ho dotknúť. Keď už je dieťa staršie, nemá problém vám i podať ruku i sa s vami porozprávať, ale práve v tom najmenšom detskom veku je pre neho váš dotyk neprijateľný.

Božie slovo hovorí o jednom dotyku dieťaťa, ktorý bol veľmi užitočný, pretože bol dotykom viery. Bol to dotyk, kedy sa dieťa dotýkalo niekoho iného. Žena, ktorá dvanásť rokov trpela na krvotok. Keď sa ocitla v zástupe, ktorý sa tlačil na Ježiša, povedala si, že sa stačí dotknúť jeho odevu a ona ozdravie. Našla odvahu a dotkla sa Ježišových šiat. V tej chvíli bola uzdravená. Zaujímavé sú pre mňa dve veci. Prvá je tá, že išlo naozaj o dotyk dieťaťa. Ježiš je povedal: „Dcéra, tvoje viera ťa uzdravila.“ Dcéra je vlastne dieťaťom niekoho. Ježiš sa tu postavil do pozície Otca a človeka stavia do pozície dieťaťa. Tým chce naznačiť, že nejde o niekoho cudzieho, koho by sme sa mali báť. Báť sa môžeme cudzích ľudí, nie vlastných. Druhá skutočnosť, ktorá ma zaujala, je to, že z Ježiša vyšla sila keď sa ho dotkla chorá žena. On tú silu v skutočnosti nestratil tak, ako Samson, ktorému ostrihali vlasy, v ktorých sa skrývala jeho sila a on ostal úplne slabý. Ježišova sila vyšla z neho preto, aby prešla na toho, kto sa ho dotkol. Obraz, ktorý ukazuje, ako Boh posilňuje človeka v jeho trápení. Dáva mu silu prijať utrpenie, ale tiež silu ísť za uzdravením svojho tela i duše.

Ježišova sila je niečo veľmi potrebné pre náš život. My hovoríme o svojich slabostiach, o tom, že ďalej už nevládzeme. Uvedomujeme si, že sa vyčerpávajú naše ľudské sily a zdroje, ktoré nie sú viac dopĺňané. Boh nám chce dať svoju silu. Neraz je to i sila trpieť a čeliť utrpeniu, ktoré v živote prichádza.

Treba sa zmobilizovať a dotknúť Ježiša. Treba ísť za ním a túžiť dotýkať sa ho. Vtedy príde zmena, príde posilnenie, príde úľava, akú nám vie dať jedine on.

Svätý Otec: Spolucítenie nás privádza na cestu pravej spravodlivosti

Spolucítenie predstavuje Božiu „slabosť“, ktorá je zároveň silou. Práve spolucítenie, ktoré je pre človeka liekom proti ľahostajnosti, nás vedie k „pravej spravodlivosti“, zdôraznil pápež František v rannej homílii v utorok 17. septembra. V príhovore pri rannej svätej omši v kaplnke Domu sv. Marty sa pápež František zameril na evanjelium o Ježišom vzkriesení jediného syna vdovy v meste Naim. Hlboké spolucítenie, ktoré Ježiš preukázal, je jazykom, akým hovorí Boh.

„Spolucítenie ti ukazuje veci také, aké sú. Spolucítenie je ako optický objektív srdca: dáva ti skutočne pochopiť rozmery. A v evanjeliách je Ježiš toľko krát pohnutý milosrdenstvom. Súciť je aj Božím jazykom. V Biblii sa neobjavuje až s príchodom Ježiša. Bol to Boh, kto povedal Mojžišovi: „Videl som utrpenie môjho ľudu“ (Ex 3,7). Bolo to Božie spolucítenie, ktoré posielalo Mojžiša zachrániť ľud. Náš Boh je Bohom spolucítenia, a spolucítenie je – môžeme tak povedať – slabosťou Boha, ale aj jeho silou. To najlepšie, čo má, nám dáva: veď práve spolucítenie ho pohlo k tomu, aby nám poslal svojho Syna. Je to jazyk Boha: spolucítenie.“

Kým jazykom Boha je spolucítenie, človek neraz hovorí jazykom ľahostajnosti, konštatoval Svätý Otec. Pripomenul známu fotografiu, ktorá víta návštevníkov ústredia Pápežskej charity vo Vatikáne (Elemosineria Apostolica): ľudia vychádzajúci z luxusnej reštaurácie nechávajú bez povšimnutia zobrazujúceho muža, ich pohľady sú odvrátené na druhú stranu: „Toto je ľahostajnosť. Chodte si pozrieť tú fotografiu: toto je ľahostajnosť. Naša ľahostajnosť. Koľkokrát hľadíme na druhú stranu... A takto zatvárame dvere spolucíteniu. Môžeme si urobiť spytovanie svedomia: stalo sa mojím zvykom pozeráť na druhú stranu? Alebo dovoľím, aby ma Duch Svätý priviedol na cestu spolucítenia? Ono je cnosťou Boha...“

V evanjeliovom čítaní o vzkriesení mládenca v Naime pápež nakoniec osobitne vypichol vetu, ktorá uzatvára Ježišov čin spolucítenia: „A Ježiš ho vrátil jeho matke“: „Vrátil ho: to je akt spravodlivosti. Spolucítenie nás privádza na cestu pravej spravodlivosti. Vždy treba vrátiť tým, ktorí majú určité právo, a toto nás vždy zachraňuje od egoizmu, od ľahostajnosti, od uzavretia sa do seba.“

(<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20190917028>)

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

